

Mange har negative erfaringer med å være åpne om hivstatus

Kommentar til Gunhild A. Eriksens innlegg

Vi viser til innlegg fra Gunhild A. Eriksen. Først og fremst må vi beklage feil bruk av profesjonstittel. Vi tar dette til etterretning.

Eriksen reiser i sitt innlegg viktige spørsmål omkring det å fortelle om status som hivpositiv. Å svare fullstendig på alle innsigelsene ville her tatt for mye spalteplass. Vi vil i det følgende søke å formidle kjernen i vår håndtering av de spørsmål som Eriksen tar opp.

Eriksen påpeker at hivpositive er mest tjent med at alle som er involvert i behandlingen kjenner til status. Som et utgangspunkt er vi enige i denne påstanden, MEN dette forutsetter at mennesker som lever med hiv ikke forskjellsbehandles, at de ikke møtes med negative holdninger og at man opplever at taushetsplikten respekteres. Dette er for mange ikke situasjonen per i dag. Flere av våre medlemmer forteller om

negative erfaringer med å være åpen om status, og disse historiene sprer seg fort i miljøet. På tross av holdningskampanjer, informasjonskampanjer og tidvis stort fokus på hiv/aids-problematikken, har samfunnet ikke klart å avlive fordommer og myter knyttet til det å være hivpositiv. Som interesseorganisasjon ser vi til stadighet eksempler på at hivpositive diskrimineres i alle deler av samfunnet.

Mange hivpositive ønsker, som en følge av det ovenfor beskrevne, at så få som mulig skal ha kjennskap til deres status. Det er i denne sammenheng at vi, som interesseorganisasjon, ofte får telefon hvor spørsmålet er: «må jeg opplyse om status?» Svaret vil være ulikt i forhold til hvilken situasjon man står oppe i. Når det gjelder tannlegetjenester, mener HivNorge at det ikke påligger mennesker som lever med hiv en generell opplysningsplikt. Dette

begrunnes i at helsepersonell må behandle alt blod som om det skulle være smittefarlig. Det er viktig å påpeke at vi, når det gjelder dette temaet, har hatt nyttige og fruktbare diskusjoner med Tannlegeforeningen. Bakgrunnen for at HivNorge som oftest oppfordrer våre medlemmer til å fortelle tannlegen om status, har å gjøre med at infeksjonen og spesielt bruk av antivirale medikamenter kan gi følger for tannhelsen. Kunnskapen er dermed viktig for den videre behandling av pasienten.

Avslutningsvis må nevnes at vi gjerne stiller til videre dialog, og dersom vi får tilgang på friske midler kan vi godt være behjelpelig med å lage en informasjonsbrosjyre for tannhelsepersonell.

*For HivNorge
Inger-Lise Hognerud*